

Dr. Gaudi-Nagy Tamás
országgyűlési képviselő

Országgyűlés Hivatala

Dokumentumszám: **X/13745**

Érkezett: **2014 FEBR 12**

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok intézni a Honvédelmi Minisztériumot vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Meddig kívánnak várni a pásztói szovjet emlékmű eltávolításával, miután a település polgárai és a város képviselő-testülete már évekkel ezelőtt kifejezték, és töretlenül képviselik az eltávolítást, mit üzen a Kormány a kommunizmus borzalmai alatt a hazának két vértanút adó Pásztó polgárainak?”

címmel.

A benyújtott kérdésemre a választ írásban várom.

Tisztelt Miniszter Úr!

Idézem a 2013. szeptember 27-én kelt (K/12607/1 számú) válaszlevelét amelyben az alábbiakról tájékoztattott:

„Pásztó Város Önkormányzata 2009 nyarán kezdeményezte a szovjet emlékmű áthelyezését, amelyet – kétoldalú kormánymegállapodások végrehajtásával magyar részről megbízott – Honvédelmi Minisztérium hadisírgondozásért felelős szervezeti egysége állásfoglalás megkérése végett az év őszén továbbított az Oroszországi Föderáció Nagykövetsége, Ukrajna Nagykövetsége és a Moldovai Köztársaság rendkívüli és meghatalmazott nagykövete számára. Az Oroszországi Föderáció budapesti nagykövete 2010. január 27-én kelt válaszlevelében rámutatott arra, hogy az Önkormányzat álláspontjával ellentétben az orosz fél rendelkezésére álló adatok szerint 26 szovjet katonát temettek el a helyszínen, s emiatt az az Önkormányzat részéről a földi maradványok exhumálására és áthelyezésére vonatkozó pótlólagos nyilatkozat megadását kérte. A kérést az Önkormányzat 2011. augusztus 5-én teljesítette.

A diplomáciai folyamatok olykor lassúnak bizonyulnak, amely a pásztói esetben sincs másként, hiszen a fenti nyilatkozat óta is az orosz fél válaszára vár a honvédelmi tárca.”

Időközben eltelt újabb fél év, Alapi László és Geczko István halálraítélt pásztói mártírok hozzátartozói, a kommunista diktatúra alatt megnyomorított, megbecstelenített, meghurcolt és üldözött pásztóiak pedig évekkel a Nemzeti Együttműködés Nyilatkozata meghirdetése és egyben a fülkeforradalmi változások után is kénytelenek megszegyenülve, szemlesütve jámi szülővárosukban.

A diplomáciai folyamatok lassúnak bizonyulnak, különösen akkor, ha valamely érintett fél részéről

nincs szándék a helyzet mielőbbi, mindkét fél részére megnyugtató módon történő rendezésére. 2013 májusában Pásztó város polgármestere egy rádiós interjúban kénytelen volt elismerni, hogy egyesek politikai haszonszerzés céljával használták fel a megszálló szovjet hadsereget dicsőítő emlékmű eltávolításának az ügyét. A kormánypárti képviselők 2010-ben, de 2006-ban is azzal kampányoltak a nógrádi kisvárosban, hogy amennyiben a választásokon a „változásra” szavaznak, a polgári oldal jelöltjei győzedelmeskednek, akkor az emlékmű „repülni fog” (ahogy az ebben a formában egy lakossági fórumon el is hangzott). Egyesek tudni vélik, hogy a Kormányzat így „bosszulta meg” az önkormányzati választásokon történő csúfos szereplést, mely során a pásztói polgárok a kommunista utódpárt és a helyben semmi érdemi munkát nem végző Fidesz-KDNP jelöltjei helyett bizalmukkal a függetlenek soraiból kikerült képviselőket tisztelték meg. Valóban ez lenne az oka, hogy míg Hatvanban gyakorlatilag senki nem követelte az ottani kommunista emlékmű áthelyezését, arra Pásztóval szemben mégis sor került?

A tavalyi év áprilisától tudjuk hivatalosan, hogy az orosz fél nem zárkózik el az emlékmű elköltöztetésétől, a Külügyminisztérium is kész minden segítséget megadni (Martonyi János külügyminiszter úr erről tájékoztatott a tavaly áprilisban részére küldött, több mint egy tucat jobbikos országgyűlési képviselő által jegyzett írásbeli kérdésre adott válaszában). A pásztóiak minden kétséget kizáróan dokumentálták, hogy ez a szovjet emlékmű nem ott található, ahol a korábbi volt, és amelyet ledöntöttek. Az áthelyezés során elméletileg nem kerülhet elő egy katona földi maradványa sem, az emlékműnek nincs kegyeleti jellege, jelenleg nem hivatalos köztéri nyilvános WC-ként üzemel. A pásztóiak már elkezdték a bontást, de az érintett önkéntesek ellen – éppen az Önök kormányzása idején - büntetőeljárást indítottak.

Tisztelt Miniszter Úr!

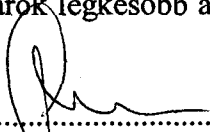
Had emlékeztessen, hogy az első Orbán kormány ideje alatt, 2000. június 13-án elfogadott határozat értelmében minden év február 25-én emlékezünk Kovács Béla elhurcolására, és a kommunizmus áldozataira.

Az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének 1481/2006. számú „A totalitárius kommunista rezsimek által elkövetett bűnök nemzetközi elítélésének szükségessége” című határozata pedig egyebek mellett kimondja, hogy kommunista önkényuralmi rendszerek által elkövetett bűntettek még élő áldozatait és családjaikat megérdemlik az együttérzést, a megértést és szenvedéseik elismerését.

Orbán Viktor miniszterelnök úr 2011. április 29-én, Vlagyimir Bukovszkij kitüntetésének átadásakor elhangzott beszédében pedig így fogalmazott: „Ma azért jöttünk össze, hogy tiszteljük azelőtt az ember előtt, aki a kommunista diktatúra áldozataként a hatalmi önkény elleni harcra tette fel az életét.” Csak tájékoztatásul jelzem Önnek, mint a hadisír-gondozással összefüggő kérdések szakmai koordinálójaként működő minisztérium vezetőjének, éppen itt az ideje már annak, hogy a pásztóiak ügyéért is összeüljenek, és tiszteljenek azon fentebb már megnevezett két halálraítélt mártír, és sok más névtelen meg- és elhurcolt pásztói szabadságharcos előtt is, akik a kommunista diktatúra áldozataként szintén a hatalmi önkény elleni harcra tették fel az életüket, tanúságot téve a legnagyobb szeretetről, életüket adva szereteteikért és egyetlen hazájukért.

Kérem, válaszával mielőbb tiszteljen meg, hogy arról a pásztói polgárok legkésőbb a február 25-ei emléknapon értesülhessenek!

Budapest, 2014. február 12.

.....
dr. Gaudi-Nagy Tamás
Jobbik Magyarországért Mozgalom